

Arrest

nr. 212 344 van 14 november 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X (*alias*: X)

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X (*alias*: X), die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam in september 2018, verklaart er zich op 25 september 2018 vluchteling.

1.2. Op 24 oktober 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing verzoek kennelijk ongegrond (artikel 57/6/1, §1 tweede en derde lid). Deze beslissing werd op dezelfde dag per drager betekend

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een sikh afkomstig uit Pandori in het district Kapurthala in de Indiase deelstaat Punjab. Reeds lang geleden werd u door uw ouders naar de ashram van Babba Ram Rahim in Sersa gestuurd. Daar hield u zich bezig met het dragen van water en voedsel naar Babba Ram Rahim. Op 28 augustus 2017 werd Babba Ram Rahim tot 20 jaar gevangenis veroordeeld wegens verkrachting. Er braken toen gevechten uit tussen aanhangers van Babba Ram Rahim en de autoriteiten waarbij gewonden en doden vielen. U nam deel aan de gevechten in Sersa. Na de gevechten begonnen de Indiase autoriteiten mensen op te pakken. Uit vrees ook te worden aangehouden vertrok u uit de Punjab en reisde naar de Indiase deelstaat Maharasthra. Daar verbleef u een tiental maanden in een sikh tempel in Huzur Sahab. Vervolgens reisde u per vliegtuig naar België. In september 2018 kwam u in België aan. U werd opgepakt op de luchthaven en overgebracht naar het Transitcentrum Caricole, waar u op 25 september 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. U legt geen enkel document neer dat uw asielrelaas kan staven.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. Bij KB van 17 december 2017 werd India vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat u India diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar India alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico zoals omschreven in de Wet over de Subsidiare Bescherming zou lopen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u bewust poogde de Belgische autoriteiten te misleiden door aanvankelijk aan de Belgische autoriteiten een valse naam, geboorteplaats en geboortedatum op te geven. Zo beweerde u eerst B.S. te heten en geboren te zijn op 15 april 1996 in Bathinda. Later beweerde u dan weer dat u A.K. heet, geboren op 18 mei 1989 in Dhak Pandori. Wanneer u werd geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal waarom u een valse naam had opgegeven, beweerde u dat de smokkelaar u dat oplegde en dat de politie u duwde waardoor u bang werd (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Dat de smokkelaar u oplegde om een valse naam te gebruiken is een stereotiepe verklaring die eigenlijk weinig steek houdt, daar u beweerde te reizen met documenten waarop uw eigen naam werd vermeld. Ook over uw reisweg en uw paspoort zijn uw opeenvolgende verklaringen niet éénsluidend. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u in de luchthaven van Zaventem per schip en niet per vliegtuig aankwam (zie verklaring DVZ, vraag 31). Voor het Commissariaat-generaal daarentegen verklaarde u wel degelijk met het vliegtuig te zijn gereisd. In tegenstelling met uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u voor het Commissariaat-generaal dat de reis naar België maar enkele dagen duurde in plaats van 6 maanden (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p.3). Na confrontatie beweerde u dat u ook weer van de smokkelaar moest zeggen dat u per schip bent gereisd. Waarom de smokkelaar u aanraade bij aankomst op een luchthaven te verklaren dat u per schip en niet per vliegtuig reisde, blijft een raadsel. Verder stelde u ook voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat het paspoort waarmee u reisde vals was, terwijl u voor het Commissariaat-generaal beweerde dat dit echt was. Ook hier beweerde u dat uw verklaringen die u voor de Dienst Vreemdelingenzaken aflegde waren ingegeven door de smokkelaar, wat in het licht van bovenstaande vaststellingen niet overtuigend is. Van iemand die zijn land van herkomst verlaten heeft uit vrees voor zijn leven, kan worden verwacht dat hij in het land waar hij om internationale bescherming verzoekt toch minstens over zijn identiteit, reisweg en documenten correcte verklaringen aflegt. Dat u dit niet heeft gedaan ondermijnt de geloofwaardigheid van de rest van uw asielrelaas.

Verder zijn uw verklaringen over uw verblijf bij Babba Ram Rahim eerder vaag algemeen en soms tegenstrijdig met uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat u geboren was in Dhakpandori en daar verbleef tot wanneer u bij uw ooms ging wonen. U gevraagd wanneer u bij uw ooms ging wonen vertelde u dat u niet naar uw ooms ging maar wel naar Sersa waar u ging inwonen bij Babba Ram Rahim. Wanneer u daar ging wonen kunt u zelfs niet bij benadering vertellen. U beweerde dat dit reeds lang was. U gevraagd dat te preciseren zegt

u dat niet te kunnen omdat u een lage opleiding heeft genoten (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken daarentegen beweerde u dat u ongeveer 9 maanden voor uw vertrek naar Sersa werd gebracht om daar Babba Ram Rahim te volgen. Het is wel opvallend dat u nu zelfs bij benadering niet meer weet te vertellen wanneer u naar Sersa bent gegaan en dat blijkbaar wel kon voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangenomen dat u 9 maanden voor uw vertrek uit India naar Sersa bent gegaan om Babba Ram Rahim te volgen, dient te worden opgemerkt dat u dan ongeveer 28 jaar moet zijn geweest. Op zich is het opmerkelijk te noemen dat u op die leeftijd nog door uw ouders wordt weggestuurd en er niet in slaagt te vertellen waarom uw ouders u naar Babba Ram Rahim te brengen (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3).

Ofschoon u voor het Commissariaat-generaal beweerde geruime tijd bij Babba Ram Rahim te hebben gewoond weet u echter bijzonder weinig over hem te vertellen. Zo kent u niet zijn volledige naam, u beweerde dat dit Babba Ram Rahim was, terwijl zijn volledige naam Gurmeet Ram Rahim Singh is. Verder weet u niet waar hij geboren is, kent u de naam van zijn echtgenote niet en beweert u dat hij een zoon heeft, terwijl hij ook twee dochters heeft. De naam van de zoon was u ook onbekend (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Wanneer u werd gevraagd om meer over Babba Ram Rahim te vertellen kunt u enkel zeggen dat hij een goede man is en voor de arme mensen zorgt. Of hij naast het zorgen voor armen nog andere activiteiten deed kon u niet zeggen. Volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat Babba Ram Rahim ook bekend als maker van films en muziek en ook sociaal werk op medisch vlak verricht. U gevraagd naar gebouwen die Babba Ram Rahim heeft laten bouwen vermeldt u enkel een school in Sersa, de 3 hospitalen en de 13 "educational institutes" die door de "Dera Sacha Sauda" gerund worden bleken u onbekend te zijn (zie notities van het persoonlijk onderhoud p. 8). Verder kon u geen enkele naam noemen van andere belangrijke personen in de "Dera Sacha Sauda. U verklaarde aanvankelijk dat er een belangrijke man van de "Dera Sacha Sauda" u hielp om naar Maharashtra te gaan (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Verder in het persoonlijk onderhoud beweerde u dan weer alleen zonder enige hulp naar Maharashtra te zijn gevlucht (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Waar u aanvankelijk stelde dat u de naam van uw helper niet kende, beweerde u verder in het gehoor dat de enige persoon die u ooit geholpen heeft een zekere J. is. Het is verder ook eigenaardig dat u over J. eigenlijk niets weet te vertellen, terwijl deze persoon volgens uw verklaringen voor het geld zorgde om uw reis te bekostigen (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Verder is het opmerkelijk dat u geen enkele naam kent van personen die tijdens de gevechten gedood waren of wat er met de mensen die gevlucht waren gebeurde (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Tot slot legt u geen enkel begin van bewijs neer, noch van uw verblijf bij Babba Ram Rahim, noch van uw bewering dat u door de Indiase autoriteiten wordt gezocht. U beweerde dat de politie geen "FIR" had opgesteld (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Op de vraag of u verder in Maharashtra zou kunnen leven antwoordde u dat niet te kunnen omdat de politie u daar ook zou kunnen vinden. Als de politie u ook in een andere deelstaat zou kunnen vinden kan worden verondersteld dat u nationaal geseind staat en dat er toch zeker een "FIR" (procesverbaal) tegen u werd opgemaakt. Hoe dan ook, enig begin van bewijs dat de politie u ook in andere deelstaten kan vinden, legt u niet voor.

Uit wat voorafgaat kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas en u heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omdat er in uw hoofd een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending aan van artikel 57/5quater, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de

verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Verzoeker werpt op dat in voorliggend dossier toepassing werd gemaakt van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet en het dossier behandeld werd in een versnelde procedure. Verzoeker deed de aanvraag voor het bekomen van een kopie van zijn gehoorverslag op 15 oktober 2018 tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Verzoeker kreeg evenwel geen kopie van zijn gehoorverslag betekend.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, 12° en 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet, van artikel 24 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: Procedurerichtlijn), van artikel 22 van de richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (hierna: Opvangrichtlijn) en van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn). Na een theoretische uiteenzetting van de volgens hem toepasselijke principes, voert verzoeker aan dat *in casu* geen rekening werd gehouden met zijn mentale capaciteiten.

In wat zich aandient als een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), "*procedureel luik*". Na opnieuw een theoretische uiteenzetting aangaande de volgens hem toepasselijke principes, voert verzoeker aan dat het niet duidelijk is op welke wijze hij zijn land van herkomst heeft verlaten maar dat minstens niet wordt betwist dat hij niet langer een geldig reisdocument bezit, merkt hij onder verwijzing naar algemene informatie op dat hij ingeval van terugkeer aan een grondige en zeer lange controle zal worden onderworpen en een risico loopt te worden bestraft met een effectieve gevangenisstraf, en meent hij dat geen onderzoek werd gevoerd naar de detentieomstandigheden in India, die volgens hem erbarmelijk zijn.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een e-mail van zijn sociaal assistent inzake het administratief dossier (stuk 3) en een uittreksel uit de "*Passports Act*" van 1967 (stuk 4).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2018 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of".

Bij koninklijk besluit van 17 december 2017 werd India aangewezen als veilig land van herkomst.

2.3.2. Verzoeker voert aan dat hij door de Indiase autoriteiten wordt gezocht omwille van zijn deelname aan gevechten in het kader van de veroordeling van Babba Ram Rahim. In de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst en dat zijn verzoek om internationale bescherming aldus kennelijk ongegrond is (zie *supra*). Tevens oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hem evenmin de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend omdat (i) hij de Belgische autoriteiten bewust trachtte te misleiden door het opgeven van een valse naam, geboortedatum en geboorteplaats; (ii) hij onaannemelijke en tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn reisweg; (iii) hij vage, algemene en tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn verblijf bij Babba Ram Rahim; (iv) zijn kennis over Babba Ram Rahim onaannemelijk beperkt is; (v) hij geen enkel begin van bewijs voorlegt van zijn verblijf bij Babba Ram Rahim of van zijn beweerde vervolging door de Indiase autoriteiten; en (vi) hij geen

elementen aanbrengt waaruit zou kunnen blijken dat er in India sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Ter terechtzitting doet verzoeker uitdrukkelijk afstand van zijn eerste middel, met name de schending van artikel 57/5quater, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht motiveert dat verzoeker de Belgische autoriteiten bewust trachtte te misleiden en dat hij onaannemelijk en tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande zijn reisweg:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u bewust poogde de Belgische autoriteiten te misleiden door aanvankelijk aan de Belgische autoriteiten een valse naam, geboorteplaats en geboortedatum op te geven. Zo beweerde u eerst B.S. te heten en geboren te zijn op 15 april 1996 in Bathinda. Later beweerde u dan weer dat u A.K. heet, geboren op 18 mei 1989 in Dhak Pandori. Wanneer u werd geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal waarom u een valse naam had opgegeven, beweerde u dat de smokkelaar u dat oplegde en dat de politie u duwde waardoor u bang werd (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Dat de smokkelaar u oplegde om een valse naam te gebruiken is een stereotiepe verklaring die eigenlijk weinig steek houdt, daar u beweerde te reizen met documenten waarop uw eigen naam werd vermeld. Ook over uw reisweg en uw paspoort zijn uw opeenvolgende verklaringen niet éénsluitend. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u in de luchthaven van Zaventem per schip en niet per vliegtuig aankwam (zie verklaring DVZ, vraag 31). Voor het Commissariaat-generaal daarentegen verklaarde u wel degelijk met het vliegtuig te zijn gereisd. In tegenstelling met uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u voor het Commissariaat-generaal dat de reis naar België maar enkele dagen duurde in plaats van 6 maanden (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p.3). Na confrontatie beweerde u dat u ook weer van de smokkelaar moest zeggen dat u per schip bent gereisd. Waarom de smokkelaar u aanraade bij aankomst op een luchthaven te verklaren dat u per schip en niet per vliegtuig reisde, blijft een raadsel. Verder stelde u ook voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat het paspoort waarmee u reisde vals was, terwijl u voor het Commissariaat-generaal beweerde dat dit echt was. Ook hier beweerde u dat uw verklaringen die u voor de Dienst Vreemdelingenzaken aflegde waren ingegeven door de smokkelaar, wat in het licht van bovenstaande vaststellingen niet overtuigend is. Van iemand die zijn land van herkomst verlaten heeft uit vrees voor zijn leven, kan worden verwacht dat hij in het land waar hij om internationale bescherming verzoekt toch minstens over zijn identiteit, reisweg en documenten correcte verklaringen aflegt. Dat u dit niet heeft gedaan ondermijnt de geloofwaardigheid van de rest van uw asielrelaas.”

In zijn verzoekschrift meent verzoeker dat zijn verklaringen bij de commissaris-generaal een belletje hadden moeten doen rinkelen en dat rekening diende te worden gehouden met zijn mentale capaciteiten. Het loutere feit dat verzoeker een aantal onaannemelijke en tegenstrijdige verklaringen aflegde, betekent echter niet dat de commissaris-generaal er dan maar *ipso facto* vanuit moet gaan dat verzoeker cognitieve beperkingen heeft. Dit klemmt des te meer daar verzoeker van deze beperkingen geen enkele melding maakte wanneer hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud werd geconfronteerd met het onaannemelijke en tegenstrijdige karakter van zijn verklaringen. Bovendien laat verzoeker na enig medisch en/of psychologisch attest voor te leggen waaruit zijn beweerde cognitieve beperkingen zouden kunnen blijken. De uiteenzetting in het verzoekschrift betreft dan ook niet meer dan een blote *post factum*-bewering, die geenszins van aard is op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht te werpen.

Gezien het voorgaande wordt in de bestreden beslissing tevens terecht gesteld als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

2.3.5. Verder stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht motiveert als volgt:

“Verder zijn uw verklaringen over uw verblijf bij Babba Ram Rahim eerder vaag algemeen en soms tegenstrijdig met uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat u geboren was in Dhakpandori en daar verbleef tot wanneer u bij uw ooms

ging wonen. U gevraagd wanneer u bij uw ooms ging wonen vertelde u dat u niet naar uw ooms ging maar wel naar Sersa waar u ging inwonen bij Babba Ram Rahim. Wanneer u daar ging wonen kunt u zelfs niet bij benadering vertellen. U beweerde dat dit reeds lang was. U gevraagd dat te preciseren zegt u dat niet te kunnen omdat u een lage opleiding heeft genoten (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken daarentegen beweerde u dat u ongeveer 9 maanden voor uw vertrek naar Sersa werd gebracht om daar Babba Ram Rahim te volgen. Het is wel opvallend dat u nu zelfs bij benadering niet meer weet te vertellen wanneer u naar Sersa bent gegaan en dat blijkbaar wel kon voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangenomen dat u 9 maanden voor uw vertrek uit India naar Sersa bent gegaan om Babba Ram Rahim te volgen, dient te worden opgemerkt dat u dan ongeveer 28 jaar moet zijn geweest. Op zich is het opmerkelijk te noemen dat u op die leeftijd nog door uw ouders wordt weggestuurd en er niet in slaagt te vertellen waarom uw ouders u naar Babba Ram Rahim te brengen (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3).

Ofschoon u voor het Commissariaat-generaal beweerde geruime tijd bij Babba Ram Rahim te hebben gewoond weet u echter bijzonder weinig over hem te vertellen. Zo kent u niet zijn volledige naam, u beweerde dat dit Babba Ram Rahim was, terwijl zijn volledige naam Gurmeet Ram Rahim Singh is. Verder weet u niet waar hij geboren is, kent u de naam van zijn echtgenote niet en beweert u dat hij een zoon heeft, terwijl hij ook twee dochters heeft. De naam van de zoon was u ook onbekend (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Wanneer u werd gevraagd om meer over Babba Ram Rahim te vertellen kunt u enkel zeggen dat hij een goede man is en voor de arme mensen zorgt. Of hij naast het zorgen voor armen nog andere activiteiten deed kon u niet zeggen. Volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat Babba Ram Rahim ook bekend als maker van films en muziek en ook sociaal werk op medisch vlak verricht. U gevraagd naar gebouwen die Babba Ram Rahim heeft laten bouwen vermeldt u enkel een school in Sersa, de 3 hospitalen en de 13 "educational institutes" die door de "Dera Sacha Sauda" gerund worden bleken u onbekend te zijn (zie notities van het persoonlijk onderhoud p. 8). Verder kon u geen enkele naam noemen van andere belangrijke personen in de "Dera Sacha Sauda. U verklaarde aanvankelijk dat er een belangrijke man van de "Dera Sacha Sauda" u hielp om naar Maharashtra te gaan (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Verder in het persoonlijk onderhoud beweerde u dan weer alleen zonder enige hulp naar Maharashtra te zijn gevlucht (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Waar u aanvankelijk stelde dat u de naam van uw helper niet kende, beweerde u verder in het gehoor dat de enige persoon die u ooit geholpen heeft een zekere J. is. Het is verder ook eigenaardig dat u over J. eigenlijk niets weet te vertellen, terwijl deze persoon volgens uw verklaringen voor het geld zorgde om uw reis te bekostigen (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Verder is het opmerkelijk dat u geen enkele naam kent van personen die tijdens de gevechten gedood waren of wat er met de mensen die gevlucht waren gebeurde (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Tot slot legt u geen enkel begin van bewijs neer, noch van uw verblijf bij Babba Ram Rahim, noch van uw bewering dat u door de Indiase autoriteiten wordt gezocht. U beweerde dat de politie geen "FIR" had opgesteld (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Op de vraag of u verder in Maharashtra zou kunnen leven antwoordde u dat niet te kunnen omdat de politie u daar ook zou kunnen vinden. Als de politie u ook in een andere deelstaat zou kunnen vinden kan worden verondersteld dat u nationaal geseind staat en dat er toch zeker een "FIR" (procesverbaal) tegen u werd opgemaakt. Hoe dan ook, enig begin van bewijs dat de politie u ook in andere deelstaten kan vinden, legt u niet voor."

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift. Hij beperkt zich ertoe te verwijzen naar de Indiase "Passports Act" van 1967 (verzoekschrift, stuk 4) en aan te voeren dat hij ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst langdurig zal worden ondervraagd en het risico loopt te worden veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf en terecht te komen in erbarmelijke detentieomstandigheden. Hieromtrent dient er vooreerst op gewezen dat verzoeker nooit eerder melding maakte van een dergelijke vrees en dat het voor het eerst opwerpen ervan in onderhavig verzoekschrift laattijdig is. Bovendien verklaarde verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij met zijn eigen paspoort naar België reisde en dat zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij met een vals paspoort reisde, onjuist waren en waren ingegeven door de smokkelaar (zie *supra*). Verzoeker kan dan ook niet worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift plots stelt dat het onduidelijk is op welke wijze hij zijn land van herkomst heeft verlaten. Dienaangaande kan ten overvloede worden aangehaald dat verzoeker zelf de uitgelezen persoon is om duidelijkheid te verschaffen aangaande de wijze waarop hij zijn land van herkomst verliet. Verder laat verzoeker na *in concreto* aan te tonen dat hij niet langer over een geldig reisdocument beschikt. Zijn onaannemelijk en tegenstrijdige verklaringen aangaande zijn paspoort en reisweg evenals betreffende zijn naam, geboorteplaats en geboortedatum (zie *supra*), doen vermoeden dat verzoeker zijn paspoort voor de Belgische autoriteiten verborgen wenst te houden. Er kan dan ook wel degelijk redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker nog steeds over een geldig reisdocument beschikt. Het loutere feit dat terugkerende afgewezen asielzoekers bij binnenkomst

in India mogelijks worden ondervraagd of strafrechtelijke vervolging riskeren wegens het overtreden van de Indiase immigratiewetgeving, kan op zich bovendien bezwaarlijk leiden tot het besluit dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving, onder andere op het vlak van migratie, te handhaven, hetgeen in het verzoekschrift ook uitdrukkelijk wordt erkend.

Op welke wijze het e-mailbericht van zijn sociaalassistent (verzoekschrift, stuk 3) op het voorgaande een ander licht zou kunnen werpen, kan niet worden ingezien.

2.3.6. Gelet op wat voorafgaat heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico voor ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt ten slotte geen elementen aan waaruit moet blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een nationaal of internationaal conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

2.3.7. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. Waar verzoeker *in fine* vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen met een verwijzing naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen teneinde bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij een verzoek om internationale bescherming in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet als kennelijk ongegrond wordt beschouwd te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien november tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER